

ligheds, men tillige en Retfærdigheds Handling, som vi udøve ved Anlægget af disse Baner imod en meget stor Deel af vort Lands Befolkning, og naar det er sagt — jeg indrømmer, at det ikke er sagt indenfor disse fire Vægge, men det er dog fremført offentlig —, at det egentlig kun er et Offer paa den jydsk Molochs Altar, eller en urimelig Smødefommen imod den jydsk Egennytte, naar man anlægger disse Baner, da troer jeg, at det overfor saadanne Udtalelser fortjener at siges, at dette er et Foretagende, som Staten og altsaa Folkets Repræsentanter, der have et saadant Blik paa Sagen, at de selv om de ere i Kjøbenhavn, aandelig talt kunne see over til Vesterhavet, ikke kan undlade at iværksætte. Men er det saa, og er det dernæst saa, at den Lov, hvorom der er Tale, blev vedtaget med aldeles overveiende Majoritet haade i dette og det andet Thing, da troer jeg ogsaa, at vi maae bide i det sure Æble og hvormeget vi end i pecuniær Henseende frympe os derved, fuldføre disse Baner til det i Loven fastsatte Tidspunkt. Jeg havde endog saa troet, at det vilde være lykkedes at naae det før, og jeg troer, at det i og for sig vilde have været heldigt. Man taler saameget om Gæbjerg Havneanlæg. Jeg er ikke istand til specielt at tale for dette Anlæg. Det er blevet til ifølge Lov, og Erfaringen skal først vise, hvilken Betydning det kan faae, men ganske vist vilde de faae Ret, som tale meget stærkt imod dette Anlæg, naar det skal ligge i Luften i ret mange Aar endnu, eller med andre Ord, naar det skal ligge hen uden den Forbindelse, som er nødvendig, for at Havnen nogenlunde skal kunne forrente sig og udøve den Betydning for vor Samfærdsel, som var bestemt. Det synes allerede mærkeligt, at Havnen er bygget færdig et Par Aar tidligere end de Jernbaner, som gaae til Havnen; men at forlænge denne Frist eller Mellemtid af 2 Aar, som Lovgivningen tilsteder, nødvendigt eller frivilligt, forekommer mig at ville stride imod alle de Forudsætninger, hvorfra man gik ud ved Behandlingen og Vedtagelsen af disse Love. Jeg har derfor ikke i den høttærede Ministers Forklaring fundet nogen som helst i mine Dine gyldig Grund for, at der ikke paa Finants-

loven er optaget et Beløb til Fortsættelse af Jernbanearbejder i Jylland. Saadanne Grunde kunne maaskee fremkomme, jeg veed det ikke (Frederiksen: Maa jeg bede om Ordet!); men maaskee kunne disse mine Bemærkninger give Anledning til, at En eller Anden, f. Ex. det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds (Frederiksen), fremsatte Betragtninger, der nærmere kunde belyse, hvad jeg nu har tilladt mig at udtale. — Dengang vi ifjor ved Finantslovens eneste Behandling gik ind paa at lade Sorø Academi bære Tilskudet til det kongelige Theater, saa gik, som det vil erindres, Sorø Academies Midler i alt Bessentligt til Kjøbenhavn til Fremme af et Foretagende, der ganske vist er et Statsformaal, men hvis Betydning dog ligger nærmere for visse Stænder og visse Steder her i Landet. Jeg troer, at denne Afstemning var meget uheldig. Hvorvidt der kan fremføres saa vægtige Grunde, at man nu kan komme tilbage derfra, veed jeg ikke; men jeg vil haabe, at Andre, der ere nærmere inde i denne Sag, ville udtale sig derom. Det forekommer mig imidlertid, at de betydelige Beløb, som vi bevilge, selv om de ikke fremtræde aabenbart paa Finantsloven, til vort Undervisningsvæsen og til Fremme af Kunst og Videnskab, kunde faae en anden og for Folkets Udvikling og Oplysning i det Hælsed langt gavnligere Anvendelse. Foruden alle de betydelige Summer, der udredes til Geistlighedens Lønning, og hvorom vi ville komme til at tale ved en anden Leilighed, gives der meget store Midler, saaledes som Kirkerens Midler, Hospitallers og Stiftelses Midler, og mangfoldige Legatmidler, der ikke ere af ganske privat Natur, der vistnok, naar Reglerne for deres Bestyrelse bleve undergivne den fornødne Revision, kunde anvendes paa en i det Hele taget heldigere Maade. Nu ligge de saa godt som ganske borte fra Bevillingsmyndighedens Indflydelse og anvendes i flere Tilfælde efter aldeles forældede eller dog saa afvigende Regler, at man absolut maatte kunde vinde meget ved en Forandring i denne Henseende for en hensigtsmæssigere Anvendelse. — Vende vi os til Indtægtsfiden, er jeg vedblivende af den Anskuelse, at det vilde være heldigt for os, om vi